

- 2) În cazul unui răspuns negativ din partea Curții la prima întrebare, aprecierea situației individuale și a circumstanțelor personale ale solicitantului în cadrul aprecierii în raport cu articolul 15 litera (c) din Directiva privind calificarea, despre care Curtea a precizat deja că trebuie luate în considerare în acest scop, este mai cuprinzătoare decât verificarea respectării cerinței individualizării prevăzute în Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza N.A. împotriva Regatului Unit ^(?)? Aceste elemente pot fi luate în considerare, cu privire la aceeași cerere de protecție subsidiară, în aprecierea în raport atât cu articolul 15 litera (b) din Directiva privind calificarea, cât și cu articolul 15 litera (c) din Directiva privind calificarea?
- 3) Articolul 15 din Directiva privind calificarea trebuie interpretat în sensul că, pentru aprecierea nevoii de protecție subsidiară, așa-numita scară progresivă, despre care Curtea a precizat deja că trebuie aplicată în aprecierea unei temeri invocate legate de vătămările grave prevăzute la articolul 15 litera (c) din Directiva privind calificarea, trebuie aplicată și în aprecierea unei temeri invocate legate de vătămările grave prevăzute la articolul 15 litera (b) din Directiva privind calificarea?
- 4) Articolul 15 din Directiva privind calificarea coroborat cu articolul 1 din Carta drepturilor fundamentale, cu articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale și cu articolul 19 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretat în sensul că circumstanțele umanitare care reprezintă o consecință (in)directă a acțiunilor și/sau a omisiunilor unui agent de vătămare gravă trebuie luate în considerare atunci când se evaluează dacă un solicitant are nevoie de protecție subsidiară?

⁽¹⁾ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO 2011, L 337, p. 9).

⁽²⁾ Curtea EDO, 17 iulie 2008, nr. 25904/07, N.A. împotriva Regatului Unit, ECLI:CE:ECHR:2008:0717JUD002590407.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel
(Belgia) la 23 februarie 2022 – BV NORDIC INFO/Belgische Staat**

(Cauza C-128/22)

(2022/C 213/36)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BV NORDIC INFO

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 2, 4, 5, 27 și 29 din Directiva privind cetățenia 2004/38 ⁽¹⁾, care pun în aplicare articolele 20 și 21 TFUE, trebuie interpretate în sensul că nu se opun reglementării unui stat membru [în speță, care derivă din articolele 18 și 22 din Ministerieel Besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken (Ordinul ministerial din 30 iunie 2020 privind măsurile urgente de limitare a răspândirii coronavirusului COVID-19) (după modificarea prin articolul 3 și 5 din Ordinul Ministerial din 10 iulie 2020)], care, printr-o măsură generală:
- impune, în principiu, resortisanților belgieni și membrilor familiilor acestora, precum și cetățenilor Uniunii rezidenți pe teritoriul belgian și membrilor familiilor acestora o interdicție de ieșire pentru călătoriile neesențiale din Belgia către țările din cadrul UE și al zonei Schengen care au fost colorate în roșu în conformitate cu un cod de culoare elaborat în baza datelor epidemiologice;
 - impune cetățenilor nebelgieni ai Uniunii și membrilor familiilor acestora (care au sau nu un drept de ședere pe teritoriul belgian) restricții la intrare (precum carantine și teste), pentru călătoriile neesențiale către Belgia din țările din cadrul UE și al zonei Schengen care au fost colorate în roșu în conformitate cu un cod de culoare elaborat în baza datelor epidemiologice?

- 2) Articolele 1, 3, și 22 din Codul frontierelor Schengen ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că nu se opun reglementării unui stat membru [în speță, articolele 18 și 22 din Ordinul Ministerial din 30 iunie 2020 privind măsurile urgente de limitare a răspândirii coronavirusului COVID-19 (după modificarea prin articolele 3 și 5 din Ordinul Ministerial din 10 iulie 2020)] care impune o interdicție de ieșire pentru călătoriile neesențiale din Belgia către țările din cadrul UE și al zonei Schengen și o interdicție de intrare din aceste țări către Belgia, care nu doar că poate fi controlată și sancționată, ci poate fi pusă în aplicare din oficiu de ministru, de primar și de comandantul poliției?

-
- ⁽¹⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și sedere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO 2006, L 105, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 8, p. 5).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 1 martie 2022 –
Procedură penală împotriva Inculpatului 5**

(Cauza C-147/22)

(2022/C 213/37)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Inculpatul 5

Întrebările preliminare

1. Principiul *non bis in idem*, prevăzut la articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) și la articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, se opune unei proceduri penale inițiate într-un stat membru împotriva aceleiași persoane și pentru aceleași fapte care au făcut deja obiectul unei proceduri penale într-un alt stat membru, care a fost soluționată în mod definitiv printr-o decizie a procurorului prin care s-a dispus clasarea procedurii de urmărire penală?
2. Este compatibilă cu principiul *non bis in idem*, prevăzut la articolul 50 din cartă și la articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, și împiedică în mod definitiv inițierea unei noi proceduri penale într-un stat membru împotriva aceleiași persoane și pentru aceleași fapte împrejurarea că, deși în ceea ce privește decizia procurorului prin care se dispune clasarea procedurii penale (a anchetei) într-un stat membru este prevăzută posibilitatea reluării urmăririi penale până la momentul la care se prescrie infracțiunea, parchetul a considerat că nu se justifică reluarea procedurii din oficiu?
3. Este compatibilă cu principiul *non bis in idem*, stabilit la articolul 50 din cartă și la articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, și poate fi considerată suficient de aprofundată și de exhaustivă o procedură de urmărire penală clasată cu privire la un inculpat care nu a fost audiat în calitate de suspect în legătură cu o infracțiune privind coînculpații săi, deși s-au efectuat anchete precontencioase împotriva acestei persoane în calitate de inculpat, iar clasarea procedurii de urmărire penală s-a bazat pe informațiile din investigație furnizate în urma unei cereri de asistență judiciară, precum și pe furnizarea de date privind conturile bancare și pe declarațiile coînculpaților în calitate de suspecti?